

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 9.9.2013
COM(2013) 620 final

2013/0307 (COD) C7-0264/13

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно превенцията и управлението на въвеждането и разпространението на
инвазивни чужди видове**

{SWD(2013) 321 final}

{SWD(2013) 322 final}

{SWD(2013) 323 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Инвазивните чужди видове (ИЧВ) са видове, които първоначално са транспортирани чрез човешко действие извън техния естествен ареал през екологичните бариери, след което оцеляват, се възпроизвеждат и се разпространяват, и които имат отрицателно въздействие върху екологията на новото си място и водят до сериозни икономически и социални последици. Изчислено е, че от над 12 000 чужди видове, които се срещат в околната среда в Европа, 10—15 % са се възпроизвели и разпространили, вследствие на което са предизвикали екологични, икономически и социални щети.

Въздействието на ИЧВ върху биологичното разнообразие е значително. ИЧВ са сред главните и все по-сериозни причини за загубата на биологичното разнообразие и изчезването на някои видове. Когато става въпрос за социални и икономически въздействия, трябва да се отбележи, че ИЧВ могат да бъдат преносители на болести или пряко да причинят здравословни проблеми (напр. астма, дерматит и алергии). Те могат да навредят на инфраструктурата и съоръженията за отдих, да създадат проблеми за горското стопанство или да причинят загуби за селското стопанство, като това са само част от възможните проблеми. Разходите, причинени от ИЧВ в ЕС, се оценяват на най-малко 12 милиарда евро годишно и разходите за отстраняване на щетите продължават да нарастват.

Със стратегията за биологично разнообразие за 2020 г. Съюзът се ангажира да спре загубата на биологично разнообразие до 2020 г. в съответствие с международните ангажименти, приети от страните по Конвенцията за биологичното разнообразие през 2010 г. в Нагоя (Япония). Всъщност проблемът с ИЧВ не се ограничава в рамките на Европа, а се среща навсякъде по света. За разлика от някои свои търговски партньори Европейският съюз не притежава понастоящем цялостна рамка за справяне със заплахите, произтичащи от ИЧВ.

Нормативна уредба

Понастоящем в ЕС не съществува нормативна уредба за справяне с ИЧВ по изчерпателен начин. Законодателството на ЕС предвижда разпоредби само за някои ИЧВ. Болестотворните агенти и вредителите по животните и растенията и техните продукти са обхванати съответно от режима за здравеопазването на животните (различни регламенти и директиви) и от режима за растителна защита (Директива 2000/29/ЕО). С Регламент (ЕО) № 338/97 относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях се ограничава вносът на застрашени видове, включително вносът на седем ИЧВ. Регламент (ЕО) № 708/2007 относно използването в аквакултурите на чуждоземни и неприсъстващи в района видове разглежда освобождаването на чужди видове за целите на аквакултурата. Регламентите относно продуктите за растителна защита (Регламент (ЕО) № 1107/2009) и относно биоцидите (Регламент (ЕС) № 528/2012) предвиждат мерки относно преднамереното освобождаване на микроорганизми съответно като продукти за растителна защита или биоциди. И накрая Директивата за птиците (Директива 2009/147/ЕО) и Директивата за местообитанията (Директива 92/43/ЕИО), Рамковата директива за водите (Директива 2000/60/ЕО) и Рамковата директива за морска стратегия (Директива 2008/56/ЕО) изискват възстановяване на екологичните условия и се отнасят до необходимостта от вземане под внимание на ИЧВ. Въпреки това предприетото на равнището на Съюза действие оставя без разрешение повечето въпроси, свързани с ИЧВ.

Държавите членки предприемат редица мерки за решаване на въпросите, свързани с ИЧВ, но тези действия остават предимно ответна реакция, насочена към свеждане до минимум на вече причинени вреди, без да се обръща достатъчно внимание на превенцията или откриването и превенцията на нови заплахи. Усилията са разпокъсани, съдържат значителни пропуски по отношение на обхванатите видове и често са слабо съгласувани. За ИЧВ няма граници и те могат лесно да се разпространяват от една държава членка в друга. Поради това действията на национално равнище ще са недостатъчни, за да защитят Съюза от заплахата на някои ИЧВ. Освен това, вследствие на този фрагментиран подход, действията в една държава членка могат да се окажат възпрепятствани от липсата на действия в съседните държави членки. Същевременно различните ограничения върху продажбата на ИЧВ между държавите членки са до голяма степен неефективни, тъй като видовете лесно могат да бъдат транспортирани или да преминат границите на цялата територия на Съюза. Такива диференцирани забрани възпрепятстват също свободното движение на стоки в рамките на вътрешния пазар и с тях се нарушава равнопоставеността за секторите, които използват чужди видове или търгуват с тях.

Анализ на проблема

ИЧВ се въвеждат в Съюза посредством два канала: 1. някои чужди видове са желателни и се въвеждат в Съюза преднамерено (напр. поради търговски интереси, с декоративни цели, за домашни любимци, като биологичен контрол); 2. някои чужди видове се въвеждат непреднамерено като замърсители на стоки (търговия в други стоки), проникват незабелязано или непредумишлено в транспортни средства, или може да се превозват неволно от пътници. Някои ИЧВ също могат да пътуват, използвайки транспортната инфраструктура (напр. канала Майн—Дунав).

ИЧВ засягат **предприятията, гражданите, публичните органи и околната среда**. В случая на **малките предприятия и микропредприятията** ИЧВ често засягат основните производители в земеделието, животновъдството, рибарството, аквакултурата и горското стопанство, които в резултат на това понасят значителни икономически щети. Предприятията, свързани с туризма и отдиха, които разчитат на девствени пейзажи, чисти водни обекти и здравословни екосистеми, също често биват засегнати. Други малки и микропредприятия обаче, напр. търговци на домашни животни и градински култури, извличат ползи от ИЧВ, тъй като се занимават основно с търговия с чужди видове. ИЧВ също оказват влияние върху **обществото като цяло**, тъй като водят до загуба на биологично разнообразие и накърняват способността на екосистемите да предоставят екосистемни услуги. Освен това те могат да пренасят болести, да причиняват щети върху собствеността и да засегнат културното наследство.

Всички държави членки са изправени пред проблеми, причинени от ИЧВ. Докато някои ИЧВ засягат повечето държави членки, други са проблем само в определени региони или при определени екологични или климатични условия. Независимо от това всички държави членки имат ИЧВ на своята територия. Влиянието на ИЧВ засяга цялата територия на Съюза и всички държави членки ще бъдат засегнати в еднаква степен от ИЧВ, макар и по различно време и от различни видове. Поради това полза от координирани действия за справяне с ИЧВ биха имали всички държави членки, като същевременно са необходими и усилия от страна на всички тях.

Ако не бъдат предприети действия за справяне с проблема, той ще се влоши, тъй като ще се установят нови ИЧВ, а тези, които вече са установени, ще се разпространят в още по-големи мащаби. Това ще доведе до увеличаване на стойността на щетите и на разходите за управление.

Цели на предложението

Настоящото предложение има за цел да се намери решение на посочените по-горе проблеми чрез създаването на рамка за действие за превенция, намаляване и смекчаване на отрицателните въздействия на ИЧВ върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги. Освен това с него се цели да се ограничат социалните и икономическите щети. Това ще бъде постигнато чрез мерки, осигуряващи координирано действие, съсредоточаване на ресурсите върху приоритетните видове и увеличаването на превантивните мерки в съответствие с Конвенцията за биологичното разнообразие и с режимите на Съюза за здравеопазването на растенията и животните. На практика стремежът е с предложението тези цели да се постигнат чрез мерки за справяне с преднамереното въвеждане на ИЧВ в Съюза и тяхното преднамерено освобождаване в околната среда, непреднамереното въвеждане и освобождаване на ИЧВ, необходимостта от създаване на система за ранно предупреждение и бързо реагиране и необходимостта от управление на разпространението на ИЧВ в рамките на целия Съюз.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Процес на консултация

През 2008 г. Европейската комисия публикува съобщението „*Към стратегия на ЕС за борба с инвазивните видове (2008 г.)*“ за определяне на условия за справянето с ИЧВ. Съобщението от 2010 г., озаглавено „*Нашата застраховка живот, нашият природен капитал: стратегия на ЕС за биологичното разнообразие до 2020 г.*“, предлага действия във връзка с ИЧВ. Преди и след двете съобщения бяха проведени задълбочени консултации.

Между 2008 г. и 2012 г. се проведе поредица от интензивни кръгове на консултации със заинтересованите страни, които привлякоха вниманието на всички заинтересовани страни — от организациите за опазване на природата до стопанските субекти в частния сектор, включително организации, представляващи малките и средните предприятия (МСП) чиято търговска дейност е свързана с чужди видове. През 2008 г. се проведе онлайн публична консултация, последвана от втора — през 2012 г. През 2008 г. бе свикана работна група, съставена от службите на Комисията, държавите членки, заинтересованите страни и представители на академичните среди, която изготви документ за обсъждане¹, съдържащ най-новата информация по въпроса и обобщаващ становищата по ключовите въпроси. През 2010—2011 г. същата работна група бе свикана отново и бе реорганизирана в три работни групи, които изготвиха възможни варианти съответно на политиката за предпазване, ранното предупреждение/бързо реагиране и управлението на определени видове. Накрая бе проведена консултативна среща със заинтересованите страни през септември 2010 г.

Работата на Комисията относно ИЧВ също беше подкрепена от няколко външни проучвания и изследвания². Освен това целият анализ, развит в оценката на въздействието, се основаваше на научно обосновани данни, предимно взаимствани от рецензирани научни статии. Също така държавите членки предоставиха или провериха информация за стойността на щетите, разпространението на видовете и разходите за прилаганите мерки. Бяха положени специални усилия за пряк контакт със

¹ http://www.acceptance.ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/docs/ias_discussion_paper.pdf.

² Всички изследвания са публикувани на http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

заинтересованите страни по този въпрос, включително онези сектори, които могат да бъдат неблагоприятно засегнати от въвеждането на мерки за справяне с проблемите, произтичащи от ИЧВ. В анализа са ползвани и резултати от работата на водещите световни експерти по въпросите на ИЧВ както в рамките на Съюза, така и извън него.

Оценка на въздействието

За разрешаване на проблемите, произтичащи от ИЧВ, и по-конкретно за овладяване на всички установени техни аспекти, бяха разработени различни варианти, в които обаче бяха заложени различни по амбициозност цели.

Въз основа на обратната информация от консултацията бяха установени редица степени на значимост и намеса за всяка оперативна цел, определени чрез анализ на проблема, което води до различни подварианти за проектирането на законодателния инструмент. След първоначален преглед бяха отстранени подвариантите, които не са били осъществими или чиято ефективност се е оказала по-ниска в сравнение с останалите. За всеки идентифициран вариант бе извършен систематичен преглед на всяка от оперативните цели, като бяха предложени практически мерки за справяне с ИЧВ.

В допълнение към базовия вариант (вариант 0), според който трябва да се запази статуквото, бяха набелязани следните варианти:

Вариант 1 — засилване на сътрудничеството и насърчаване на доброволното действие: това ще включва разработването на насоки, секторни правилници за поведение и други кампании с образователен характер и за повишаване на осведомеността. С този вариант също така се цели да се насърчи сътрудничеството между държавите членки при създаването на система за ранно предупреждение и бързо реагиране. Комисията би могла да популяризира съществуващи инициативи в тази област чрез информационни кампании.

Вариант 2.1 — основен законодателен инструмент: това включва редица правни задължения за забрана на вноса, отглеждането, продажбата, покупката и обмяна на някои ИЧВ, включени в списък на ИЧВ, които засягат Съюза. Предвиждат се допълнителни задължения, свързани с освобождаването в околната среда на ИЧВ, които засягат Съюза, бързо реагиране спрямо новоустановени ИЧВ, които засягат Съюза, и управление на широко разпространени ИЧВ, които засягат Съюза.

Вариант 2.2 — основен законодателен инструмент + разрешения за освобождаване на ИЧВ, които засягат държава членка: този вариант предвижда по отношение на освобождаването в околната среда повече от списък на ИЧВ, които засягат Съюза — с него се въвеждат разрешения за ИЧВ, които засягат държавите членки.

Вариант 2.3 — основен законодателен инструмент + строга обща забрана за освобождаване на чужди видове, освен ако е установено, че са безопасни: този вариант предвижда по отношение на освобождаването в околната среда повече от списък на ИЧВ, които засягат Съюза — с него се въвежда забрана за освобождаване на всякакви чужди видове, освен ако не са включени в списък на Съюза на чужди видове, одобрени за освобождаване.

Вариант 2.4 — основен законодателен инструмент + задължение за бързо ликвидиране на новоустановени ИЧВ, които засягат Съюза: с този вариант, когато става въпрос за бързо реагиране, държавите членки няма да имат избор, а по-скоро

задължение за бързо ликвидиране на новоустановени ИЧВ, които засягат Съюза, и за споделяне на информация. Дерогации са възможни, ако са одобрени от Комисията.

Бе избран вариант 2.4, като той залегна в основата на настоящото предложение.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Правно основание

Правното основание на настоящото предложение е член 192, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз в изпълнение на целите на ЕС за опазване, защита и подобряване на качеството на околната среда, опазване на човешкото здраве, гарантиране на разумно и рационално използване на природните ресурси и насърчаване на мерки за справяне с регионални или световни проблеми на околната среда.

Субсидиарност

Необходимо е действие на равнището на Съюза, тъй като проблемите, свързани с ИЧВ, се увеличават и са трансгранични по своя характер. С оглед на липсата на действие на равнището на Съюза държавите членки въвеждат мерки за борба с проблема на национално равнище. Те инвестират ресурси и усилия за ликвидиране на вредните ИЧВ, но тези усилия могат да бъдат спъвани от липсата на действия в съседна държава членка, където съответният вид също е разпространен. По същия начин липсват координирани действия на Съюза, за да се гарантира, че при първото проникване на ИЧВ в Съюза държавите членки ще предприемат незабавни мерки в полза на други държави членки, които все още не са засегнати. Освен това трябва да се вземат под внимание защитата на вътрешния пазар и свободното движение на стоките. Координиран подход ще осигури правна яснота и равнопоставеност за секторите, които използват или търгуват с чужди видове, като същевременно се избягва фрагментиране на вътрешния пазар, дължащо се на различни ограничения върху продажбата на ИЧВ между държавите членки.

Настоящите усилия са силно разпокъсани и непоследователни, като оставят значителни пропуски в политиката. Тези пропуски водят до неефективност и не решават проблема, предизвикан от ИЧВ. Необходимо е да се предприемат поредица от мерки на равнището на Съюза, национални, регионални и местни мерки в съответствие с принципа на субсидиарност. За повишаване на тяхната ефективност обаче е необходим съгласуван подход на равнището на ЕС.

Ръководни принципи

С настоящото предложение се предлагат мерки, които се основават на следните ръководни принципи:

Определяне на приоритетите — в ЕС съществуват над 12 000 чужди видове, от които 10—15 % причиняват вреди (т.е. инвазивните чужди видове са от 1200 до 1800) и се наблюдава непрекъснат приток на нови такива видове. Има широко поле за прилагане на приоритетен и пропорционален подход, който се основава на съществуващите усилия и повишава ефикасността и ефективността на прилаганото действие.

Акцент върху превенцията — превенцията е международно призната като най-ефективен начин за избягване на проблема, предизвикан от ИЧВ. Мерките, насочени към превенцията, трябва да бъдат съпътствани от ефективна система за ранно предупреждение, за да се предприемат незабавни действия спрямо видовете, избегнали превантивните мерки.

Използване на постиженията на съществуващите системи — значима работа вече се извършва в Съюза както на национално равнище, така и на равнището на Съюза. С настоящото предложение се цели да се постигне максимална ефективност на системата и да се използват в пълна степен наличните постижения.

Постепенен и поэтапен подход — държавите членки имат нужда от правна сигурност и доверие по отношение на степента и разходите за действията, които се очаква да предприемат. Следователно настоящото предложение включва даването на приоритет на инвазивните чужди видове въз основа на много строги критерии за включване в списъка, както и въвеждането на първоначална горна граница от 3 % за броя на приоритетните видове от около 1500 инвазивни чужди видове в Европа. Освен това клаузата за преразглеждане ще даде възможност за постепенно разработване на системата и използване на придобития опит. Всяко разширяване на списъка на видовете, които засягат ЕС, ще се извършва единствено въз основа на посоченото преразглеждане.

Структура на предложението

Глава I — Общи разпоредби. В този раздел се определят предметът, обхватът и основното задължение на предложението. Освен това в него се предвиждат инструменти за даване на приоритет на ИЧВ, които засягат Съюза, за да се позволи ресурсите на Съюза да се третират с приоритет въз основа на анализ на риска и научни доказателства.

Глава II — Превенция. В този раздел се определят необходимите мерки за превенция на въвеждането в рамките на Съюза и въвеждане или освобождаването в околната среда на ИЧВ.

Глава III — Ранно откриване и бързо ликвидиране. В този раздел са представени инструменти, гарантиращи, че ИЧВ, които засягат Съюза, могат да бъдат открити рано в околната среда и в границите на Съюза, и са описани мерките, които се задействат при откриване на такива ИЧВ.

Глава IV — Управление на ИЧВ, които са широко разпространени. В този раздел се определят вече въведените в Съюза задължения, необходими за справяне с ИЧВ, които засягат Съюза, или с нови такива, които са избегнали превантивните мерки и мерките за ранно откриване и са успели да се разпространят широко.

Глава V — Заключителни разпоредби. В този раздел се определят задълженията за докладване и правните инструменти, необходими за гарантиране на прилагането, контрола над изпълнението и прегледа на предложените мерки.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Финансовото въздействие ще бъде съвсем ограничено и ще се изразява във финансиране по функция 5 на многогодишната финансова рамка 2014—2020 г. за комитета по силата на член 22. Виж финансовата обосновка в приложението.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно превенцията и управлението на въвеждането и разпространението на
инвазивни чужди видове**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет³,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите⁴,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Появата на чужди видове — животни, растения, гъби или микроорганизми — на нови места невинаги е причина за безпокойство. Въпреки това значителна част от чуждите видове могат да се превърнат в инвазивни и да окажат сериозно неблагоприятно въздействие върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги, както и други икономически и социални въздействия, които следва да бъдат предотвратявани. Като чужди се определят около 12 000 вида в околната среда в Съюза и в други европейски държави, от които приблизително 10—15 % се считат за инвазивни.
- (2) Инвазивните чужди видове представляват една от основните заплахи за биологичното разнообразие и екосистемните услуги, особено в географски и еволюционно изолирани екосистеми, като например малки острови; и рисковете, причинени от тези видове, могат да бъдат по-сериозни поради нарастващите в световен мащаб търговия, транспорт и туризъм и поради изменението на климата.
- (3) Заплахата за биологичното разнообразие и екосистемните услуги, породена от инвазивните чужди видове, може да приеме различни форми, като например сериозно въздействие върху местните видове и структурата и

³ ОВ ...

⁴ ОВ ...

функцията на екосистемата чрез промяна на местообитание, хищничество, конкуренция, предаване на болести, замяна на местни видове посредством значителни последици за ареала и генетични последици чрез хибридизация. Освен това инвазивните чужди видове също могат да окажат значително неблагоприятно въздействие върху човешкото здраве и икономиката. Само живи екземпляри или части, които могат да се възпроизведат, представляват заплаха за биологичното разнообразие и екосистемните услуги, човешкото здраве и икономиката.

- (4) Като страна по Конвенцията за биологичното разнообразие, одобрена с Решение 93/626/ЕИО на Съвета⁵, Съюзът е длъжен да спазва разпоредбите на член 8, буква з) от нея, в съответствие с които всяка страна, доколкото е възможно и подходящо, „предотвратява интродуцирането на чуждоземни видове, които заплашват екосистемите, местообитанията или видовете, и контролира или унищожава тези чуждоземни видове“.
- (5) Като страна по Конвенцията за опазване на дивата европейска флора и фауна и естествените местообитания (Бернска конвенция), одобрена с Решение 82/72/ЕИО на Съвета⁶, Съюзът пое ангажимент да вземе всички подходящи мерки, за да се гарантира запазването на естествените местообитания на видовете от дивата флора и фауна.
- (6) За да допринесе за постигането на целите на Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно опазването на дивите птици⁷ и Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна⁸, Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия)⁹ и Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите¹⁰, основната цел на настоящия регламент следва да бъде превенцията, намаляването и смекчаването на отрицателните последици на инвазивните чужди видове върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги, както и намаляването на икономическото и социалното им въздействие.
- (7) Някои видове мигрират по естествен път в отговор на промени в околната среда. По тази причина те не следва да бъдат разглеждани като чужди видове в новата им среда и затова са изключени от обхвата на новите правила за борбата с инвазивните чужди видове.

⁵ ОВ L 309, 13.12.1993 г., стр. 1.

⁶ ОВ L 38, 10.2.1982 г., стр. 1.

⁷ ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7.

⁸ ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7.

⁹ ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19.

¹⁰ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.

- (8) На равнището на Съюза предложението за нов регламент на Европейския парламент и на Съвета относно здравеопазването на животните¹¹ включва разпоредби относно болестите по животните; в новия регламент на Европейския парламент и на Съвета относно защитните мерки срещу вредителите по растения¹² са предвидени правила за вредителите по растенията, а Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 г. относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕИО на Съвета¹³, определя режима, приложим за генетично модифицираните организми. Следователно новите правила за борба с инвазивните чужди видове следва да се приведат в съответствие с посочените актове на Съюза, без да се припокриват с тях, и да не се прилагат за организмите, които са предмет на посочените актове.
- (9) Регламент (ЕО) № 708/2007 на Съвета от 11 юни 2007 г. относно използването в аквакултурите на чуждоземни и неприсъстващи в района видове¹⁴, Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди¹⁵ и Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета¹⁶ предвиждат правила относно разрешението за използване на някои чужди видове за специални цели. Използването на някои видове вече е разрешено при тези режими към момента на влизане в сила на тези нови правила, тъй като те не представляват неприемлив риск за околната среда, човешкото здраве и икономиката. С цел да се осигури последователна правна рамка посочените видове следва да бъдат изключени от новите правила.
- (10) Тъй като инвазивните чужди видове са многобройни, важно е да се гарантира, че се дава приоритет на преодоляването на рисковете, свързани с подгрупата на инвазивните чужди видове, за които се счита, че засягат Съюза. По тази причина следва да бъде изготвен списък на инвазивните чужди видове, за които се счита, че засягат Съюза. Инвазивен чужд вид следва да се счита за вид от значение за Съюза, ако вредата, която нанася в засегнатите държави членки е толкова значителна, че оправдава приемането на специални мерки, които обхващат целия Съюз, включително в държавите членки, които все още не са засегнати или дори е малко вероятно да бъдат засегнати. С цел да се гарантира, че подгрупата на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза, остава пропорционална, списъкът следва да бъде изготвен в съответствие с постепенното и поэтапно прилагане на

¹¹ COM (2013) 260 final

¹² COM(2013) 267 final

¹³ ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1.

¹⁴ ОВ L 168, 28.6.2007 г., стр. 1.

¹⁵ ОВ L 167, 27.6.2012 г., стр. 1.

¹⁶ ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1.

подход, включващ първоначално определяне на горна граница на броя на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза, до 3 % от около 1500 инвазивни чужди видове в Европа и да обхваща онези видове, които причиняват или е възможно да причинят значителни икономически щети, включително тези, произтичащи от загубата на биологично разнообразие.

- (11) Критериите за изготвяне на списък с инвазивните чужди видове, за които се счита, че засягат Съюза, са основен инструмент за прилагането на тези нови правила. Комисията ще направи всичко възможно, за да представи на комитета предложение за списък въз основа на посочените критерии в рамките на една година от влизането в сила на настоящия законодателен акт. Критериите следва да включват оценка на риска в съответствие с приложимите разпоредби от споразуменията на Световната търговска организация относно въвеждането на търговско ограничение по отношение на видовете.
- (12) С цел да се осигури съответствие с правилата на Световната търговска организация и гарантиране на последователно прилагане на тези нови правила следва да се създадат общи критерии за извършване на оценка на риска. Тези критерии следва да използват, когато е уместно, съществуващите национални и международни стандарти и да обхващат различни аспекти на характеристиките на видовете, риска и начините на въвеждане в Съюза, отрицателното икономическо и социално въздействие, както и въздействието върху биологичното разнообразие на вида, потенциалните ползи от употребите и разходите за смекчаване на отрицателните въздействия и съпоставката им с отрицателните въздействия, както и количествена прогноза на цената на екологичните, икономическите и социалните щети на равнището на Съюза, доказваща значението им за Съюза, по начин, който да служи като допълнителен аргумент в подкрепа на съответното действие. С цел системата да се развие постепенно и да се използва придобитият опит, общият подход следва да бъде оценен след пет години.
- (13) Някои инвазивни чужди животни са включени в приложение Б към Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 г. относно защитата на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях¹⁷ и техният внос в Съюза е забранен, тъй като инвазивният им характер е бил признат и въвеждането им в Съюза има отрицателно въздействие върху местните видове. Тези видове са: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oryzomys jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta*, *Trachemys scripta elegans*. За да се осигури съгласувана правна рамка и единни правила на равнището на Съюза за борба с инвазивните чужди видове, въпросните инвазивни чужди животни следва да се разглеждат като приоритетни за включване в списъка на чуждите инвазивни видове, които засягат Съюза.

¹⁷ ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр. 1.

- (14) Превантивната дейност по принцип е по-желателна за околната среда и по-рентабилна в сравнение с последващо действие и следва да се ползва с приоритет; тъй като в Съюза непрекъснато могат да се въвеждат нови видове, а съществуващите понастоящем чужди видове се разпространяват и техният ареал се разширява, е необходимо да се гарантира, че списъкът на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, непрекъснато се преразглежда и актуализира.
- (15) Някои от видовете, които са инвазивни в Съюза, може да са местни видове в някои от най-отдалечените региони на Съюза и обратно. В съобщението на Комисията „Най-отдалечените региони: преимущество за Европа“¹⁸ се посочва, че забележителното биологично разнообразие на най-отдалечените региони налага разработването и прилагането на мерки за превенция и управление на инвазивните чужди видове в тези региони, както е определено в Договора за функционирането на Европейския съюз, като се вземат предвид Решение 2010/718/ЕС на Европейския съвет от 29 октомври 2010 г. за изменение на статута по отношение на Европейския съюз на остров Сен Бартеlemi¹⁹ и Решение 2012/419/ЕС на Европейския съвет от 11 юли 2012 г. за изменение на статута на Майот по отношение на Европейския съюз²⁰. Следователно всички разпоредби на тези нови правила следва да се прилагат по отношение на най-отдалечените региони на Съюза с изключение на разпоредбите, свързани с инвазивните чужди видове, които засягат Съюза и които са местни за тези региони. В допълнение, за да се позволи необходимото опазване на биологичното разнообразие в такива региони, е необходимо засегнатите държави членки да изготвят, като допълнение към списъка на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, специфични списъци на инвазивни чужди видове за своите най-отдалечени региони, по отношение на които тези нови правила следва също да се прилагат.
- (16) Рисковете и проблемите, свързани с инвазивните чужди видове, представляват трансгранично предизвикателство, което засяга цялата територия на Съюза. Следователно от основно значение е на равнището на Съюза да се приеме забрана за преднамерено въвеждане в Съюза, размножаване, отглеждане, транспортиране, закупуване, продажба, използване, обмен, съхраняване и пускане на свобода на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, за да се гарантира, че са предприети съгласувани действия на цялата територия на ЕС, така че да се избегне нарушаване на вътрешния пазар и да се предотвратят ситуации, при които ефектът от предприемането на действия в една държава членка се спъва от бездействие в друга държава членка.
- (17) С оглед да се даде възможност за развитие на научните изследвания и дейностите по съхранение *ex-situ*, е необходимо да се предвидят отделни

¹⁸ COM (2008) 642 окончателен.

¹⁹ ОВ L 325, 9.12.2010 г., стр. 4.

²⁰ ОВ L 204, 31.7.2012 г., стр. 131.

правила за инвазивните чужди видове, които засягат Съюза и които са предмет на тези дейности. Посочените дейности следва да се извършват в затворени съоръжения, където организмите се държат при контролирани условия и където са взети всички необходими мерки за превенция на изпускането или неправомерното освобождаване в околната среда на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза.

- (18) Може да има случаи, при които чужди видове, които още не са признати за инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, се появяват на границите на Съюза или са открити на негова територия. На държавите членки следва да се предостави възможността да приемат определени спешни мерки въз основа на наличните научни доказателства. Тези извънредни мерки ще позволят незабавна реакция срещу видове, които могат да създадат рискове, свързани с тяхното въвеждане, установяване и разпространение в съответните страни, като в същото време държавите членки оценяват действителните рискове, причинени от тези видове, в съответствие с приложимите разпоредби от споразуменията на Световната търговска организация, и по-специално с оглед на това въпросните видове да бъдат признати като инвазивни чужди видове, които засягат Съюза. Съществува необходимост от съчетаване на националните мерки за спешни ситуации с възможността за приемане на спешни мерки на равнището на Съюза, за да се спазят разпоредбите на споразуменията на Световната търговска организация. Освен това спешните мерки на равнището на Съюза ще предоставят на Съюза механизъм, позволяващ му да действа бързо в случай на присъствие или непосредствена опасност от въвеждане на нови инвазивни чужди видове в съответствие с принципа на предпазливост.
- (19) Държавите членки следва да могат да приемат по-строги мерки за справяне с инвазивните чужди видове и активно да предприемат действия по отношение на всички видове, които не са включени в списъка на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза. За да се възприеме по-активен подход относно видове, които не са изброени в списъка, следва да се изисква издаването на разрешение за освобождаване в околната среда, за да се освободят инвазивни чужди видове в околната среда, които не са включени в списъка като инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, но за които държавите членки са открити доказателства, че те представляват риск. Подробни правила за разрешаване на използването на чужди видове за целите на аквакултурата вече са установени с Регламент (ЕО) № 708/2007 и следва да бъдат взети предвид от държавите членки в този контекст.
- (20) Голяма част от инвазивните чужди видове се въвеждат в Съюза непреднамерено. Ето защо е от решаващо значение да се установят и контролират пътищата за непреднамерено въвеждане. Поради относително ограниченият опит в тази област е необходимо действията да се предприемат постепенно. Те следва да включват доброволни мерки, като например действията, предложени в насоките на Международната морска организация за контрол и управление на биологичното обрастване на кораби, както и задължителни мерки, и следва да се основават на опита, придобит в Съюза и

- в държавите членки в управлението на някои пътища, включително мерки, въведени от Международната конвенция за контрол и управление на баластните води и утайките от кораби.
- (21) С цел да се разработи подходяща база от знания за справяне с проблемите, свързани с инвазивните чужди видове, е важно държавите членки да извършват научни разработки, мониторинг и наблюдение на тези видове. Тъй като системите за наблюдение предлагат най-подходящите начини за ранно откриване на нови инвазивни чужди видове и за определяне на разпределението на вече съществуващите видове, те следва да включват както целенасочени, така и общи проучвания и да извличат ползи от участието на различните сектори и заинтересовани страни, включително на местните общности. Системите за наблюдение следва да осигуряват непрекъснато проследяване по отношение на нови инвазивни чужди видове навсякъде в Съюза. В интерес на ефикасността и рентабилността следва да се прилагат съществуващите системи за граничен контрол, наблюдение и мониторинг, които вече са установени в законодателството на Съюза, и в частност тези, определени с директиви 2009/147/ЕО и 92/43/ЕИО, 2008/56/ЕО и 2000/60/ЕО.
- (22) Следва да се извършват официални проверки на животни и растения с цел да се предотвратява преднамереното въвеждане на инвазивни чужди видове. Живите растения и животни следва да се въвеждат в Съюза през граничните контролни пунктове, определени от държавите членки в съответствие с Регламент (ЕС) № XXX/XXXX [относно официалния контрол, COM (2013)265]. За да се гарантира повишаване на ефективността и да се избегне създаването на успоредни системи на граничен контрол, проверките за установяване дали съответните видове са инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, следва да се осъществяват и на първия граничен контролен пункт на пристигане. Животните и растенията, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № XXX/XXXX [относно официалния контрол, COM (2013)265] или са освободени от официални проверки на граничните контролни пунктове, следва да бъдат въвеждани на митническата територия на Общността през други входни пунктове, където да бъдат подлагани на проверки.
- (23) След въвеждането на инвазивни чужди видове ранното откриване и бързите мерки за ликвидиране са от решаващо значение за превенция на тяхното установяване и разпространение. Най-ефективната и ефикасна от гледна точка на разходите мярка често е унищожаване на популацията възможно най-бързо, докато броят на екземплярите все още е ограничен. В случай че ликвидирането е невъзможно или свързаните с него разходи надвишават в дългосрочен план екологичните, икономическите и социалните ползи, следва да бъдат приложени предпазни и контролни мерки.
- (24) Макар унищожаването и управлението на някои инвазивни чужди видове да са необходими, те могат да предизвикат болка, стрес, страх или други форми на страдание у животните дори при използването на най-добрите налични

технически средства. Поради тази причина държавите членки и всеки субект, участващ в ликвидиране, контрол или ограничаване на разпространението на инвазивни чужди видове, следва да предприемат необходимите мерки, за да сведат до минимум болката, стреса и страданието на животните, като се вземат предвид, доколкото е възможно, най-добрите практики в тази област, например водещите принципи относно хуманното отношение към животните, разработени от Световната организация за здравеопазване на животните.

- (25) Инвазивните чужди видове обикновено причинят вреди на екосистемите и намаляват тяхната устойчивост. Следователно са необходими възстановителни мерки за укрепване на устойчивостта на екосистемите към инвазии, за възстановяване на причинените щети и за подобряване на природозащитния статус на биологичните видове и техните местообитания в съответствие с член 4 от Директива 2009/147/ЕО и на член 6 от Директива 92/43/ЕИО, на екологичното състояние на вътрешнотериториалните повърхностни води, преходните води, крайбрежните води и подземните води в съответствие с член 11 от Директива 2000/60/ЕО и състоянието на околната среда на морските води в съответствие с член 13 от Директива 2008/56/ЕО.
- (26) Системите за борба с инвазивните чужди видове следва да се базират на централизирана информационна система, която съдържа съществуващите данни за чуждите видове в Европейския съюз и дава достъп до информация относно тяхното присъствие, разпространение, екология, история на инвазията и всяка друга информация, необходима за вземане на решения за политиките и управленчески решения.
- (27) С Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда²¹ се създава рамка за обществени консултации при вземане на решения, свързани с околната среда. При определяне на действието по отношение на инвазивните чужди видове ефективното участие на обществеността във вземането на решения следва да ѝ даде възможност да изрази своите мнения и опасения, които могат да бъдат от значение за тези решения, а на законодателя — да вземе предвид тези мнения и опасения; така се повишава задължението за отчитане на резултатите и осигуряване на прозрачност на процеса на вземането на решения и се допринася за обществената информираност по въпросите, свързани с околната среда, и за обществената подкрепа на взетите решения.
- (28) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, за приемане и актуализиране на списъка с инвазивните чужди видове, които засягат Съюза, за предоставяне на дерогации от задължението за бързо ликвидиране и за приемане от Съюза на спешни мерки, на Комисията следва

²¹ ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17.

да се предоставят изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията²².

- (29) С цел да се вземат предвид най-новите научни постижения в областта на околната среда, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на начина, по който да се определи дали инвазивните чужди видове са в състояние да установят жизнеспособни популации и да се разпространяват, както и по отношение на общите елементи при изготвянето на оценки на риска. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.
- (30) За да се гарантира спазването на настоящия регламент, е важно държавите членки да налагат ефективни, съразмерни и възпиращи санкции за нарушения, като вземат предвид естеството и тежестта на нарушението.
- (31) С цел да се даде възможност на нетърговските собственици да запазят своите домашни любимци, принадлежащи към видовете, включени в списъка на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза, до естествената смърт на животното, е необходимо да се предвидят преходни мерки, при условие че са взети всички мерки, за да се избегне изпускането или възпроизвеждането на съответното животно.
- (32) С цел да се даде възможност на търговските оператори, които може да имат основателни очаквания при влизането в сила на въпросните нови правила — например тези, които в съответствие с Регламент (ЕО) № 708/2007 са получили разрешение да изчерпят своите запаси на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, е оправдано да им се разреши в рамките на две години да колят, продават или прехвърлят екземпляри в институции за научни изследвания или опазване *ex-situ*.
- (33) Тъй като целите на предлаганото действие, а именно превенция и управление на инвазивните чужди видове, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно, с оглед на мащаба и последиците, могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в същия член, настоящият законодателен акт не нахвърля необходимото за постигането на тази цел,

²² ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I **ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ**

Член 1 **Предмет**

С настоящия регламент се определят правилата за превенция, намаляване и смекчаване на неблагоприятните последици от въвеждането и разпространението — както преднамерено, така и непреднамерено — на инвазивни чужди видове върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги.

Член 2 **Обхват**

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на всички инвазивни чужди видове в Съюза съгласно определението в член 3, параграф 2.
2. Настоящият регламент не се прилага за:
 - а) видовете, променящи своя естествен ареал без човешка намеса в отговор на променящите се екологични условия и изменението на климата;
 - б) генетично модифицираните организми съгласно определението в член 2 от Директива 2001/18/ЕО;
 - в) болестите по животните, регулирани съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 14 от Регламент (ЕС) № XXX/XXXX [регламент относно здравеопазването на животните COM (2013 г.) 260 final];
 - г) вредителите по растенията, изброени в съответствие с член 5, параграф 2 или член 32, параграф 3, или тези, които са предмет на мерките в съответствие с член 29, параграф 1 от Регламент (ЕС) № XXX/XXXX [регламент относно растителната защита COM(2013) 267 final];
 - д) видовете, изброени в приложение IV към Регламент (ЕО) № 708/2007;
 - е) микроорганизмите, получени или внесени за употреба в продуктите за растителна защита, които вече са били одобрени или за които се извършва оценка съгласно Регламент (ЕО) № 1107/2009;
 - ж) микроорганизмите, получени или внесени за употреба в биоциди, които са одобрени или които се предлагат на пазара на Съюза в съответствие с Регламент (ЕС) № 528/2012.

Член 3
Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- (1) „чужди видове“ означава всички живи екземпляри от видове, подвидове или по-нисш таксон животни, растения, гъби или микроорганизми, въведени извън техния предишен или настоящ ареал на естествено разпространение; това включва всички части, гамети, семена, яйца или пропагули на такива видове, както и всички хибриди, сортове или породи, които биха могли да оцелеят и впоследствие да се размножат;
- (2) „инвазивни чужди видове“ означава чужди видове, за които при оценка на риска е установено, че тяхното въвеждане или разпространение застрашава биологичното разнообразие и екосистемните услуги и може също така да окаже отрицателно въздействие върху човешкото здраве или икономиката;
- (3) „инвазивни чужди видове, които засягат Съюза“ означава инвазивни чужди видове, чието отрицателно въздействие е било счетено за такова, за да се изискват координирани действия на равнището на Съюза в съответствие с член 4, параграф 2;
- (4) „биологично разнообразие“ означава многообразие сред живите организми от всички източници, включително сухоземни, морски и други водни екосистеми, както и екологичните комплекси, към които те принадлежат; това включва разнообразие в рамките на отделния вид, между видовете и в екосистемите;
- (5) „екосистемни услуги“ означава прекият и непрекият принос на екосистемите за благосъстоянието на човека;
- (6) „въвеждане“ означава движението чрез намеса на човека на видове извън техния предишен или настоящ ареал на естествено разпространение;
- (7) „научни изследвания“ означава описателна или експериментална работа, предприета при регулирани условия с цел придобиване на нови знания или разработване на нови продукти, включително началните фази на идентифициране, характеризиране и изолиране на генетични характеристики, различни от инвазивност, на инвазивни чужди видове, само доколкото те са от съществено значение, за да се даде възможност за култивиране на тези характеристики в неинвазивни видове;
- (8) „държане при контролирани условия“ означава държане на организма в затворени съоръжения, от които не е възможно неговото изпускане или разпространение;
- (9) „опазване *ex-situ*“ означава опазване на компонентите на биологичното разнообразие извън естествените им местообитания;
- (10) „пътища“ означава маршрутите и механизмите на биологични инвазии;

- (11) „ранно откриване“ означава потвърждаването на присъствието на екземпляри на инвазивни чужди видове в околната среда преди тяхното широко разпространение;
- (12) „ликвидиране“ означава пълното и трайно отстраняване на дадена популация на инвазивни чужди видове чрез физически, химически или биологични средства;
- (13) „широко разпространен“ означава инвазивен чужд вид, чиято популация е преминала етапа на натурализация, при който популацията поддържа самовъзпроизвеждаща се популация, и се е разпространила до такава степен, че заселва голяма част от потенциалния ареал, в който може да оцелее и да се размножава;
- (14) „управление“ означава всички физически, химически или биологични дейности, насочени към ликвидиране, контрол на популацията или ограничаване на разпространението на популация от инвазивни чужди видове;
- (15) „задържане“ означава действия, насочени към създаването на бариери, които да сведат до минимум риска дадена популация от инвазивни чужди видове да се разпръсне и да се разпространи извън границите на заселената област;
- (16) „контрол на популацията“ означава физически, химически или биологични действия, прилагани към популация от инвазивни чужди видове, с цел броят на екземплярите да се запази на възможно най-ниско ниво, така че, макар и да не е възможно да се ликвидира този вид, неговите инвазивни способности и неблагоприятните въздействия върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги или върху човешкото здраве и икономиката да са сведени до минимум.

Член 4

Списък на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза

1. Списъкът на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, се приема и актуализира от Комисията чрез актове за изпълнение въз основа на критериите по параграф 2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 22, параграф 2.
2. Инвазивните чужди видове се включват в списъка, посочен в параграф 1, единствено при условие че отговарят на всички изброени по-долу критерии:
 - а) предвид съществуващите научни доказателства те са счетени за чужди на територията на Съюза с изключение на най-отдалечените региони;
 - б) предвид съществуващите научни доказателства е установено, че са в състояние да установят жизнеспособна популация и да се

разпространят в околната среда при съществуващите или предвидими условия на изменение на климата навсякъде в Съюза с изключение на най-отдалечените региони;

- в) от оценката на риска, извършена в съответствие с член 5, параграф 1, е видно, че се изисква действие на равнището на Съюза, за да се предотврати тяхното установяване и разпространение.
3. Държавите членки могат да подават до Комисията искания за включване на инвазивни чужди видове в списъка, посочен в параграф 1. Тези искания включват всички посочени по-долу критерии:
- а) наименованието на вида;
 - б) оценката на риска, извършена в съответствие с член 5, параграф 1;
 - в) доказателство, че видът отговаря на критериите, определени в параграф 2.
4. Списъкът, посочен в параграф 1, включва не повече от петдесет вида, включително всеки вид, който може да се добави в резултат на спешните мерки, предвидени в член 9.

Член 5

Оценка на риска и делегирани актове

1. Комисията или държавите членки, в зависимост от случая, извършват оценката на риска, посочена в член 4, параграф 2, буква в) и параграф 3, буква б), като се вземат предвид следните елементи:
- а) описание на вида с неговата таксономични идентичност, хронология, естествен ареал, потенциален ареал;
 - б) описание на неговото възпроизвеждане и модели на разпространение, включително оценка на това дали са налице условията на околната среда, необходими за възпроизвеждането и разпространението на вида;
 - в) описание на евентуалните пътища за въвеждане и разпространение — преднамерено и непреднамерено — включително, когато е от значение, видовете стоки, с които растителните и животински видове обикновено се свързват;
 - г) задълбочена оценка на риска от навлизане, установяване и разпространение в съответните биогеографски региони при съществуващите условия и в предвидимите условия, свързани с изменението на климата;
 - д) описание на сегашното разпределение на видовете, включително дали видът вече присъства в Съюза или в съседните държави;

- е) описание на отрицателното въздействие върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги, включително върху местни видове, защитени обекти, застрашени местообитания, върху човешкото здраве и икономиката, включително оценка на степента на бъдещо въздействие;
 - ж) количествена прогноза за стойността на щетите на равнището на Съюза, с която допълнително се обосновава необходимостта от действие, тъй като цялостните щети надхвърлят разходите за смекчаване на въздействието;
 - з) описание на възможните употреби и ползи, произтичащи от тези употреби на вида.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 23, с които допълнително да се уточни видът на допустимите научни доказателства, посочени в член 4, параграф 2, буква б), и да се предостави подробно описание на прилагането на елементите, посочени в параграф 1, букви а)—з) от настоящия член, включително методологията, прилагана при оценката на такива елементи, като се вземат предвид съответните национални и международни стандарти и необходимостта от определяне на приоритетни действия спрямо видове, които причиняват значителни икономически щети или имат потенциал да причинят такива щети, включително такива, произтичащи от загубата на биологично разнообразие.

Член 6

Разпоредби относно най-отдалечените региони

1. Видовете, включени в списъка, посочен в член 4, параграф 1, които са местни за даден най-отдалечен регион, не са предмет на разпоредбите на членове 7, 8, 11 и 13—17 в най-отдалечения район, за който са местни видове.
2. Най-късно до [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящия регламент — да се въведе дата] всяка държава членка с най-отдалечени региони приема списък на инвазивните чужди видове, които засягат всеки от най-отдалечените региони, в консултация с тези региони.
3. В рамките на съответните най-отдалечени региони разпоредбите на членове 7, 8, 11 и 13—17 се отнасят за видовете, включени в списъците по параграф 2.
4. Държавите членки незабавно уведомяват Комисията и информират другите държави членки за списъците, посочени в параграф 2, както и за всяко актуализиране на тези списъци.

ГЛАВА II **ПРЕВЕНЦИЯ**

Член 7

Списък на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза

1. Видовете, включени в списъка, посочен в член 4, параграф 1, не са предназначени:
 - а) въведени на територията на Съюза или преминаващи транзитно през нея;
 - б) разрешени за възпроизводство;
 - в) транспортирани, с изключение на транспортирането на видове към съоръжения за ликвидиране;
 - г) пуснати на пазара;
 - д) използвани или обменяни;
 - е) държани или отглеждани, включително държани при контролирани условия;
 - ж) освобождавани в околната среда.
2. Държавите членки предотвратяват непреднамереното въвеждане на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, в съответствие с разпоредбите на член 11, параграфи 3 и 4.

Член 8

Разрешения за научни изследвания и опазване *ex-situ*

1. Чрез дерогация от забраните, посочени в член 7, параграф 1, букви а), б), в), д) и е), държавите членки създават система за издаване на разрешения, позволяваща на предприятия, упълномощени да извършват изследователски дейности или опазване *ex-situ*, да извършват такива дейности по отношение на инвазивните чужди видове, които засягат Съюза.
2. Държавите членки оправомощават съответните компетентни органи да издават разрешенията, посочени в параграф 1, за дейности, извършвани при контролирани условия, които отговарят на всички изброени по-долу изисквания:
 - а) инвазивните чужди видове, които засягат Съюза, се държат и третират в затворени съоръжения, както е посочено в параграф 3;
 - б) дейността се извършва от персонал, притежаващ научно-техническата квалификация, изисквана от компетентните органи;

- в) транспортът до и от затвореното съоръжение е разрешен от компетентния орган и се извършва при условия, които изключват изпускане на инвазивните чужди видове;
 - г) в случай че инвазивните чужди видове са животни, те се маркират, когато това е възможно;
 - д) рискът от изпускане, разпространение или отстраняване се управлява ефективно, като се взема предвид идентичността, биологията и средствата за разпространение на вида, дейността и затвореното съоръжение, които се предвиждат, взаимодействието с околната среда и други важни фактори, свързани с риска, породен от този вид;
 - е) изготвен е план за непрекъснато наблюдение и план за действие в извънредни ситуации с оглед на възможни случаи на изпускане или разпространение, включително план за ликвидиране;
 - ж) разрешението, посочено в параграф 1, се отнася единствено до броя на видовете и екземплярите, който е необходим за съответните научни изследвания или опазване *ex-situ* и не надвишава капацитета на затвореното съоръжение. В него са посочени ограниченията, необходими за намаляване на риска от изпускане или разпространение на съответните видове. Разрешението придружава инвазивните чужди видове, за които се отнася, по всяко време, когато видовете се държат, въвеждат и транспортират в рамките на Съюза.
3. Екземплярите се считат за държани в затворени съоръжения, ако са изпълнени следните условия:
- а) те са физически изолирани и не могат да бъдат изпуснати, разпространени или преместени от съответните съоръжения, където се държат от неоправомощени за тази цел лица; протоколи за почистване и поддръжка гарантират, че екземплярите или възпроизвеждащи се части от тях не могат да бъдат изпуснати, разпространени или преместени от неоправомощени за тази цел лица;
 - б) тяхното преместване от съоръженията или обезвреждане или унищожаване се извършва по такъв начин, че да се изключи разпространение или възпроизвеждане извън съоръженията.
4. При кандидатстване за разрешение предприятието предоставя всички необходими доказателства, позволяващи на компетентния орган да прецени дали са изпълнени условията, посочени в параграфи 2 и 3.

Член 9
Извънредни мерки

1. Когато държава членка разполага с доказателства за присъствие или непосредствена опасност от въвеждане на нейната територия на инвазивни чужди видове, които не са включени в списъка, посочен в член 4, параграф 1, но за които въз основа на предварителните научни доказателства съответните компетентни органи са установили, че има вероятност да отговарят на критериите, посочени в член 4, параграф 2, тя може незабавно да предприеме спешни мерки за въвеждане на някоя от забраните, предвидени в член 7, параграф 1.
2. Държавата членка, която въвежда спешни мерки на националната си територия, включващи прилагането на член 7, параграф 1, букви а), в) или г) уведомява незабавно Комисията и другите държави членки за взетите мерки и за доказателствата, оправдаващи тези мерки.
3. Съответната държава членка извършва незабавно оценка на риска в съответствие с член 5 относно видовете, за които се прилагат спешните мерки, въз основа на наличната техническа и научна информация и във всеки случай в срок от 24 месеца от датата на приемане на решението за въвеждане на спешните мерки, с оглед тези видове да бъдат включени в списъка, посочен в член 4, параграф 1.
4. Когато Комисията получи уведомлението, посочено в параграф 2, или разполага с други доказателства относно присъствието или непосредствена опасност от въвеждане в Съюза на инвазивен чужд вид, който не е включен в списъка, посочен в член 4, параграф 1, но има вероятност да отговоря на критериите, посочени в член 4, параграф 2, посредством акт за изпълнение тя определя въз основа на предварителните научни доказателства дали е вероятно видът да отговаря на тези критерии и, ако стигне до заключението, че има вероятност критериите, установени в член 4, параграф 2, да бъдат изпълнени, приема извънредни мерки за Съюза, изразяващи се в предвидените в член 7, параграф 1 забрани за ограничен период от време по отношение на рисковете, свързани със съответния вид. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 22, параграф 2.
5. Ако в актовете за изпълнение, посочени в параграф 4, се съдържа съответната разпоредба, мерките, предприети от държавите членки съгласно параграф 1, се отменят или изменят.
6. Държавата членка, която предприема спешни мерки, може да ги прилага до приемането на акт за изпълнение, с който се определят спешни мерки на равнището на Съюза в съответствие с параграф 4 или видовете се включват в списъка, посочен в член 4, параграф 1, въз основа на оценката на риска, извършена от съответната държава членка по силата на параграф 3.

Член 10

Ограничения за преднамереното освобождаване на инвазивни чужди видове, които засягат дадена държава членка

1. Държавите членки забраняват всяко преднамерено освобождаване в околната среда — това е процедурата, чрез която даден организъм се поставя в околната среда за каквато и да е цел и без необходимите мерки за превенция на неговото изпускане и разпространение — на инвазивни чужди видове, различни от инвазивните чужди видове, които засягат Съюза, за които въз основа на научни доказателства държавите членки считат, че неблагоприятното въздействие от тяхното изпускане и разпространение, дори когато не е напълно установено, е от значение в рамките на тяхната национална територия („чужди инвазивни видове, които засягат държава членка“).
2. Съответната държава членка информира Комисията и другите държави членки за видовете, считани от нея за инвазивни чужди видове, които засягат държава членка.
3. Компетентните органи на държавите членки могат да издават разрешения за някои преднамерени освобождавания на инвазивни чужди видове, които засягат държава членка, при условие че следните условия са изцяло взети под внимание:
 - а) няма алтернативни неинвазивни видове, които могат да се използват за получаване на същите ползи;
 - б) ползите от освобождаването са изключително високи в сравнение с риска от щетите, които може да нанесе въпросният вид;
 - в) освобождаването ще включва мерки за намаляване на риска, за да се сведе до минимум въздействието върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги, както и върху човешкото здраве и икономиката;
 - г) прилагат се подходящи мерки за наблюдение и се изготвя план за ликвидиране на видовете, който се прилага, в случай че компетентният орган определи щетите, причинени от въпросния вид, за неприемливи.
4. Всяко разрешение за въвеждането на чужди видове за използване за целите на аквакултурата се издава в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 708/2007.

Член 11

Планове за действие относно пътищата на инвазивните чужди видове

1. Най-късно до [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент — да се въведе дата] държавите членки извършват подробен анализ на пътищата за непреднамерено въвеждане и разпространение на инвазивни чужди видове на тяхна територия и определят пътищата, за

които се изисква приоритетно действие („приоритетни пътища“) поради обема на видове или на щетите, причинени от видове, които проникват в Съюза през тях. При него държавите членки насочват вниманието си най-вече върху анализа на пътищата за въвеждане на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза.

2. Най-късно до [3 години от влизането в сила на настоящия регламент — да се въведе дата] всяка държава членка изготвя и изпълнява план за действие за решаване на проблемите по приоритетните пътища, определени съгласно параграф 1. Този план за действие включва график за действие и съдържа мерките, които да бъдат приети за решаване на проблемите в приоритетните пътища и за превенция на непреднамереното въвеждане и разпространение на инвазивни чужди видове както в Съюза, така и към околната среда или в нея.
3. Планът за действие, посочен в параграф 2, включва мерки, изготвени въз основа на анализ на разходите и ползите, които съдържат най-малко следните елементи:
 - а) мерки за повишаване на осведомеността;
 - б) регулаторни мерки за свеждане до минимум на замърсяването от инвазивни чужди видове на стоки и продукти, превозни средства и оборудване, включително мерки за борба с транспортирането на инвазивни чужди видове от трети държави;
 - в) регулаторни мерки осигуряващи подходящи проверки на границите на Съюза, различни от официалните проверки в съответствие с член 13;
 - г) мерките по Международната конвенция за контрол и управление на баластните води и утайките от кораби.
4. Планът за действие, разработен в съответствие с параграф 2, се предава на Комисията незабавно. На всеки четири години след последното такова предаване държавите членки извършват преглед на плана за действие и го препращат на Комисията.

ГЛАВА III

РАННО ОТКРИВАНЕ И БЪРЗО ЛИКВИДИРАНЕ

Член 12

Система за наблюдение

1. Най-късно до [18 месеца от датата на влизане в сила на настоящия регламент — да се въведе дата] държавите членки въвеждат официална система за наблюдение, която събира и записва данни за появата в околната среда на инвазивни чужди видове чрез проучване, наблюдение

или други процедури, с цел да се предотврати разпространението на инвазивни чужди видове в Съюза.

2. Посочената в параграф 1 система за наблюдение:
 - а) обхваща територията на държавите членки, за да се определи присъствието и разпространението на нови и на вече установени инвазивни чужди видове, които засягат Съюза;
 - б) включва морските води съгласно определението в член 3, параграф 1 от Директива 2008/56/ЕО;
 - в) е достатъчно динамична, така че да може бързо да установи появата в околната среда на територията или на част от територията на всеки инвазивен чужд вид, който засяга Съюза, чието присъствие не е било известно преди това;
 - г) използва информацията, предоставена от съществуващите системи за наблюдение и мониторинг, посочени в член 11 от Директива 92/43/ЕИО, член 11 от Директива 2008/56/ЕО и член 8 от Директива 2000/60/ЕО.

Член 13

Официални проверки по границите на Съюза

1. Най-късно до [12 месеца от датата на влизане в сила на настоящия регламент — да се въведе дата] в държавите членки са създадени напълно функциониращи структури за извършване на официални проверки върху въведените в Съюза животни и растения, включително техните семена, яйца или пропагули, с цел да се предотврати преднамереното въвеждане в Съюза на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза.
2. Органите на държавите членки извършват официални проверки по границите на Съюза за посочените в параграф 1 стоки, въведени в Съюза, за да се удостовери изпълнението на следните изисквания:
 - а) те не са в списъка, посочен в член 4, параграф 1;
 - б) разрешенията, посочени в член 8, са валидни.
3. Посоченото в параграф 2 удостоверяване чрез проверка на документите, идентификационна проверка и, когато е необходимо, физическа проверка, се извършва:
 - а) на граничните контролни пунктове, предвидени в член 57 от Регламент (ЕС) № XXX/XXXX [относно официалния контрол, СОМ (2013)265], в случай на стоки, посочени в параграф 1, попадащи в обхвата на член 45 от посочения регламент и подлежащи на официални проверки по граничните контролни пунктове; в този случай държавите членки предоставят отговорността на компетентните органи, предвидени в член 3 от

Регламент (ЕС) № XXX/XXXX [относно официалния контрол COM (2013) 265];

- б) на пункта на влизане в митническата територия на Общността в случай на стоки, споменати в параграф 1, към които не се прилага член 45 от Регламент (ЕС) № XXX/XXXX [относно официалния контрол, COM (2013) 265] или които са освободени от официални проверки по граничните контролни пунктове в съответствие с член 46 от същия регламент; в този случай държавите членки предоставят на митническите органи отговорността за поставяне под митнически режим на посочените стоки.
4. Органите, определени за извършване на граничните проверки, са оправомощени да изземват и конфискуват организмите, които не отговарят на условията, посочени в параграф 2. Конфискуваните организми се поверяват на компетентния орган, отговарящ за прилагането на настоящия регламент. Държавите членки делегират специфични функции на други органи.
 5. При записите на резултатите от провежданите официални проверки и всички решения, взети на тази основа, включително решението за отхвърляне на дадена пратка, се взема предвид необходимостта от спазване на изискванията на параграф 2, букви а) и б).
 6. Държавите членки установяват процедури, които гарантират обмена на информация, отнасяща се за пристигащи пратки, и ефикасната и ефективна координация и сътрудничество при удостоверяването, посочено в параграф 2, между всички участващи органи и оператора на пратката.
 7. Държавите членки разработват насоки и програми за обучение, за да се улесни идентификацията и откриването на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, чрез сътрудничество между всички органи, участващи в проверките, посочени в параграф 2. Програмите за обучение за митническите органи включват информация относно попълването на единния административен документ, въз основа на който се подава митническата декларация.

Член 14

Уведомяване за ранно откриване

1. Държавите членки използват системата за наблюдение, установена в съответствие с член 12, и събраната информация при официалните проверки, предвидени в член 13, за да се подпомогне ранното откриване на проникването или присъствието на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза.
2. Държавите членки уведомяват незабавно и в писмен вид Комисията и информират другите държави членки за ранното откриване на

присъствието на инвазивни чуждоземни видове, които засягат Съюза, и по-специално за:

- а) появата на тяхна територия или част от нея на видове, включени в списъка, посочен в член 4, параграф 1, чието присъствие на тяхна територия или на част от нея преди това не е било известно;
- б) повторната поява на тяхна територия или част от нея на вид, включен в списъка, посочен в член 4, параграф 1, за чието пълно ликвидиране вече е било докладвано.

Член 15

Бързо ликвидиране на ранен етап от инвазията

1. След ранно откриване и в срок от три месеца след предаването на уведомлението за ранното откриване, посочено в член 14, държавите членки прилагат мерки за ликвидиране, като съобщават тези мерки на Комисията и информират другите държави членки.
2. При прилагането на мерки за ликвидиране държавите членки гарантират, че използваните методи са ефективни за постигането на пълно и трайно отстраняване на съответната популация от инвазивни чужди видове, като надлежно се вземат предвид човешкото здраве и околната среда, и се гарантира, че на въпросните животни се спестява всяка болка, стрес или страдание, които могат да бъдат избегнати.
3. Системата за наблюдение, предвидена в член 12, е изготвена и се използва също за наблюдение на ефективността на ликвидирането.
4. Държавите членки уведомяват Комисията и информират другите държави членки, когато популация от инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, е ликвидирана.
5. Държавите членки също така информират Комисията и другите държави членки за ефективността на предприетите мерки.

Член 16

Дерогации от задължението за бързо ликвидиране

1. Държавите членки могат да представят на Комисията искане за дерогация от задължението за прилагане на мерките за ликвидиране, посочени в член 15, относно инвазивните чужди видове, които засягат Съюза и за които се изисква изпращането на уведомление за ранно откриване съгласно член 14.
2. Исканията за дерогации се основават на солидни научни доказателства и се представят само ако са изпълнени следните условия:

- а) доказано е, че ликвидирането е технически неосъществимо, тъй като наличните методи за ликвидиране не могат да бъдат приложени в околната среда, в която са установени видовете;
 - б) анализът на разходите и ползите, изготвен въз основа на наличните данни, показва с достатъчна степен на сигурност, че разходите в дългосрочен план ще бъдат изключително високи и непропорционални спрямо ползите от ликвидирането;
 - в) не съществуват методи за ликвидиране или съществуват, но имат много сериозни отрицателни въздействия върху човешкото здраве или околната среда.
3. Държавите членки подават до Комисията заявления за дерогация, които са надлежно мотивирани и придружени от доказателствата, посочени в параграф 2, букви а), б) и в).
4. Комисията взема решение чрез актове за изпълнение в съответствие с параграф 6, за да одобри или отхвърли заявлението, посочено в параграф 3.
5. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 22, параграф 2.
6. Държавите членки гарантират, че са въведени предпазни мерки за превенция на разпространението на видовете до приемане на решение за изпълнение по отношение на дерогацията съгласно параграф 3.
7. Когато дерогация от задължение за ликвидиране бъде одобрена, видовете подлежат на мерките за управление, посочени в член 17. Ако заявлението за дерогация бъде отхвърлено, засегнатата държава членка прилага незабавно мерките за ликвидиране, посочени в член 15.

ГЛАВА IV

УПРАВЛЕНИЕ НА ШИРОКО РАЗПРОСТРАНЕНИ ИНВАЗИВНИ ЧУЖДИ ВИДОВЕ

Член 17

Мерки за управление

1. Не по-късно от 12 месеца след включването на инвазивен чужд вид в списъка, посочен в член 4, параграф 1, държавите членки установяват мерки за управление за считаните от тях за широко разпространени на тяхна територия инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, така че да се сведе до минимум въздействието на тези видове върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги, човешкото здраве и икономиката. Тези мерки за управление се основават на анализ на разходите и ползите и включват също така мерките за възстановяване, посочени в член 18.
2. Мерките за управление се състоят от физически, химически или биологични действия, насочени към ликвидиране, контрол на популацията или ограничаване на разпространението на популацията от инвазивен чужд

вид. Когато е целесъобразно, мерките за управление включват действия по отношение на приемащата екосистема, насочени към повишаване на нейната устойчивост спрямо настоящите и бъдещите инвазии.

3. При прилагането на мерките за управление държавите членки гарантират, че при използваните методи надлежно се зачита човешкото здраве и околната среда и че, когато методите се прилагат за животни, им се спестяват всяка болка, стрес или страдание, които могат да бъдат избегнати.
4. Системата за наблюдение, предвидена в член 12, се изготвя и използва, за да се наблюдава доколко са ефективни мерките за ликвидиране, контрол или ограничение на популацията за свеждането до минимум на въздействията върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги, човешкото здраве или икономиката.
5. Когато съществува значителен риск инвазивен чужд вид, който засяга Съюза, да се разпространи в съседна държава членка, държавите членки, в които този вид е широко разпространен, незабавно уведомяват съседните държави членки и Комисията. Когато е уместно, съответните държави членки установяват съвместно договорени мерки за управление. В случаите, когато трети държави също може да бъдат засегнати от разпространението, засегнатата държава членка разглежда необходимостта да информира съответните трети държави.

Член 18

Възстановяване на увредените екосистеми

1. Държавите членки предприемат пропорционални мерки за възстановяване, за да подпомогнат възстановяването на екосистема, която е деградирала, увредена или унищожена от инвазивен чужд вид, който засяга Съюза.
2. Мерките за възстановяване, посочени в параграф 1, включват най-малко следните елементи:
 - а) мерки, с които се увеличава способността на екосистема, изложена на нарушаване на равновесието, да се съпротивлява, да поглъща, да се адаптира към резултата от нарушаването на равновесието и да се възстановява от него;
 - б) мерки, които гарантират превенцията на повторна инвазия след провеждането на кампания за ликвидиране.

ГЛАВА V
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Докладване за дейността

1. Най-късно до *[три години от датата на влизане в сила на настоящия регламент — да се въведе дата]* и на всеки четири години след това държавите членки изпращат на Комисията актуална информация за следното:
 - а) описание на системата за наблюдение съгласно член 12 и системата за официални проверки на чуждите видове, въвеждани в Съюза, в съответствие с член 13;
 - б) разпространението на инвазивни чужди видове, които засягат Съюза, намиращи се на територията на съответната държава членка;
 - в) информация относно видовете, считани за инвазивни чужди видове, които засягат държава членка съгласно член 10, параграф 2;
 - г) плана за действие, посочен в член 11, параграф 2;
 - д) обобщена информация, която обхваща цялата национална територия, относно мерките за ликвидиране, предприети в съответствие с член 15, както и мерките за управление, посочени в член 17, и тяхната ефективност;
 - е) формата на разрешенията, посочени в член 8.
2. Държавите членки уведомяват Комисията и информират другите държави членки за компетентните органи, отговорни за прилагането на настоящия регламент.
3. В срок от 5 години, считано от *[датата, на приемане]*, Комисията прави оценка на ефективността на настоящия регламент, включително на списъка, посочен в член 4, параграф 1, плановете за действие, посочени в член 11, параграф 3, системата за наблюдение, граничните проверки, задължението за ликвидиране и задълженията за управление, и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, който може да бъде придружен от предложения за неговото изменение, включително промени в списъка по член 4, параграф 1.

Член 20

Механизъм за подпомагане обмена на информация

1. Комисията постепенно установява механизъм за подпомагане обмена на информация, с който да се улесни прилагането на настоящия регламент.

2. На първия етап системата включва механизъм за подпомагане обмена на данни, който свързва съществуващите системи за данни относно инвазивните чужди видове, като се обръща особено внимание на информацията относно инвазивните чужди видове, които засягат Съюза, така че да се улесни докладването съгласно член 19.
3. На втория етап механизмът за подпомагане обмена на данни, посочен в параграф 2, се превръща в инструмент, който подпомага Комисията при разглеждане на съответните уведомления, изисквани съгласно член 14, параграф 2.
4. На третия етап механизмът за подпомагане обмена на данни, посочен в параграф 2, се превръща в механизъм за обмен на информация във връзка с други аспекти на прилагането на настоящия регламент.

Член 21

Участие на обществеността

1. Когато се изготвят планове за действие съгласно член 11 и се установяват мерки съгласно член 17, държавите членки гарантират, че на обществеността е предоставена навременна и реална възможност за участие в изготвянето, изменението или преразглеждането им, като се използват редът и условията за участие, вече определени от държавите членки в съответствие с член 2, параграф 3, втора алинея от Директива 2003/35/ЕО.

Член 22

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011²³.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 23

Делегиране

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Делегирането на права, посочено в член 5, параграф 2, се предоставя на Комисията за неопределен период от време от момента на влизане в сила на настоящия регламент.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията,

²³ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

посочени в същото решение. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението, дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за него едновременно Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 5, параграф 2, влиза в сила само ако Европейският парламент или Съветът не са повдигнали възражение в срок от два месеца, след като са получили уведомление за този акт, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигат възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 24

Административни мерки и санкции

1. Държавите членки установяват правилата за административните мерки и санкциите, приложими при нарушения на разпоредбите на настоящия регламент. Държавите членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Предвидените мерки и санкции трябва да са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 25

Правомощия за налагане на санкции

1. Компетентните органи разполагат с правомощия да налагат административни мерки и санкции на всяко физическо или юридическо лице, което не изпълнява изискванията на настоящия регламент.
2. Без да се засягат техните надзорни правомощия, компетентните органи разполагат с правомощия да налагат най-малко следните административни мерки и санкции:
 - а) разпореждане, с което се изисква физическото или юридическото лице, отговорно за нарушението, да прекрати това поведение и да не извършва повторно нарушение;
 - б) разпореждане, с което се изисква конфискация на въпросния незаконен инвазивен чужд вид, който засяга Съюза, ;
 - в) временна забрана на дейност;
 - г) постоянно отнемане на разрешението за дадена дейност;
 - д) имуществени административни санкции;
 - е) разпореждане, с което се изисква физическото или юридическото лице да предприеме коригиращи мерки.

3. При определянето на вида административни мерки и санкции компетентните органи вземат под внимание всички съотносими обстоятелства, включително:
- а) тежестта и продължителността на нарушението;
 - б) степента на участие на лицето, отговорно за инвазията;
 - в) облагата, която получава съответното физическо или юридическо лице в резултат на нарушението;
 - г) екологичните, социалните и икономическите щети, причинени от нарушението;
 - д) степента на сътрудничество на отговорното лице с компетентния орган;
 - е) предишни нарушения от страна на отговорното лице.
4. Държавите членки гарантират, че решенията, взети от компетентните органи в съответствие с настоящия член, могат да бъдат обжалвани.

Член 26

Преходни разпоредби относно нетърговските собственици

1. Чрез дерогация от член 7, параграф 1, букви в) и е) на собствениците на домашни любимци, които не са отглеждани за търговски цели и принадлежат към видовете, включени в списъка, посочен в член 4, параграф 1, се разрешава да ги запазят до края на естествения живот на животните, ако са изпълнени следните условия:
- а) екземплярите са били отглеждани преди тяхното включване в списъка, посочен в член 4, параграф 1;
 - б) екземплярите се отглеждат при контролирани условия и се предприемат всички подходящи мерки, за да се гарантира, че възпроизвеждането или изпускането не са възможни.
2. Компетентните органи информират нетърговските собственици за рисковете, свързани с отглеждането на екземпляри, посочени в параграф 1, както и за мерките, които се вземат, за да се сведе до минимум рискът от възпроизвеждане и изпускане, чрез програми с образователен характер и за повишаване на осведомеността, организирани от държавите членки.
3. Когато нетърговски собственици не могат да гарантират, че условията, определени в параграф 1, са изпълнени, държавите членки им предлагат възможността да вземат съответните екземпляри, като осигуряват надлежно хуманно отношение към животните при поемането на грижата за тях.

Член 27

Преходни разпоредби относно търговските запаси

1. На държателите на търговски запаси на екземпляри от инвазивни чужди видове, придобити преди тяхното включване в списъка, посочен в член 4, параграф 1, се позволява до две години след включването на видовете в посочения списък да държат и транспортират с цел продажба или предаване на живи екземпляри или възпроизвеждащи се части от тези видове на институции за научни изследвания или опазване *ex-situ* съгласно член 8, при условие че екземплярите се държат и транспортират при контролирани условия и са взети всички необходими мерки, за да се гарантира, че възпроизвеждането или изпускането не са възможни, или с цел заколване до изчерпване на запасите.
2. Когато е издадено разрешение в съответствие с член 6 от Регламент (ЕО) № 708/2007 за аквакултурен вид, впоследствие включен в списъка на чуждите видове, които засягат Съюза, и продължителността на разрешението надвишава срока, посочен в параграф 1, съответната държава членка оттегля разрешението в съответствие с член 12 от Регламент (ЕО) № 708/2007 до края на периода, посочен в параграф 1.

Article 28

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на [1 януари или 1 юли] след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

Опростена финансова обосновка

НАИМЕНОВАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО:

Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно превенцията и управлението на въвеждането и разпространението на инвазивни чужди видове.

СЪОТВЕТНИ ОБЛАСТИ НА ПОЛИТИКА И ДЕЙНОСТИ ВЪВ ВРЪЗКА С БД:

Дял 07 — Околна среда

07 01 02 Разходи за външен персонал и други разходи за управление в подкрепа на област на политиката „Околна среда“

ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

Административна автономия
ДФЕС

Други: член 192, параграф 1 от

ОПИСАНИЕ И МОТИВИ:

Инвазивни чужди видове (ИЧВ) са видове, които са транспортирани чрез човешко действие — преднамерено или непреднамерено — извън техния естествен ареал през екологичните бариери и които се установяват и разпространяват в новото си място до такава степен, че оказват отрицателно въздействие върху биологичното разнообразие, човешкото здраве и икономиката. ИЧВ не само са основна причина за загубата на биологично разнообразие, но и пораждат социални и икономически щети, поради което борбата с тях е от съществено значение за постигане на целта на ЕС за спиране на загубата на биологично разнообразие до 2020 г. Освен това е установено, че щетите и разходите за контрол на ИЧВ в ЕС възлизат на 12 милиарда евро годишно. Съответно целта на настоящия проект на регламент е да се създаде рамка на ЕС за превенция, намаляване и смекчаване на отрицателните въздействия на ИЧВ върху биологичното разнообразие и екосистемните услуги и да се намалят социалните и икономическите щети. Държавите членки вече предприемат мерки за решаване на въпросите, свързани с някои ИЧВ, но тези действия остават предимно ответна реакция, насочена към свеждане до минимум на вече причинени вреди, без да се обръща достатъчно внимание на превенцията или откриването и превенцията на нови заплахи. Усилията са разпокъсани, не обхващат целия ЕС и често са слабо координирани, което означава, че ефективността им като цяло е ограничена. Понастоящем не съществува всеобхватна правна рамка за решаване на въпроси, свързани с ИЧВ, на равнището на ЕС. С настоящото предложение за регламент се цели да се отстрани този пропуск в политиката, в съответствие също така с поетите международни задължения по Конвенцията за биологичното разнообразие.

СРОК НА ДЕЙСТВИЕ И ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ:

Период на прилагане:

Предложение с ограничен срок на действие: в сила от [дата] до [дата]

Предложение с неограничен срок на действие: в сила от [прогнозира се 2015 г., очаква се потвърждение]

Очаквано отражение върху бюджета:

Проектът предложението включва:

икономии

допълнителни разходи (ако има такива, да се посочат съответните функции от многогодишната финансова рамка): Функция 5 от многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2014—2020 г.

Участие на трети страни във финансирането на проектопредложението:

Предложението не предвижда съфинансиране от трети страни

Обосновка на сумите:

Изпълнението на някои аспекти на настоящия проект на регламент ще изисква функциониране на комитет. Въз основа на разходите за функционирането на други подобни комитети предвиждаме следните разходи в позиция 07 01 02 11 03 — комитети (вж. таблицата по-долу):

— срещи/година

— 1 представител/държава членка (ДЧ)

— максимални пътни и дневни разходи — 800 евро/ДЧ/среща

Така разходите за Комисията възлизат на приблизително 80 000 евро/година

СЪВМЕСТИМОСТ С НАСТОЯЩАТА МНОГОГОДИШНА ФИНАНСОВА РАМКА:

Предложението е съвместимо със съществуващото финансово планиране.

Предложението налага препрограмиране на съответната функция от многогодишната финансова рамка.

Предложението налага да се използва Инструментът за гъвкавост или да се преразгледа многогодишната финансова рамка²⁴.

ОТРАЖЕНИЕ НА ИКОНОМИИТЕ ИЛИ ДОПЪЛНИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ ВЪРХУ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО НА РЕСУРСИТЕ:

Средствата ще бъдат набавени чрез вътрешно преразпределение в отделите

²⁴ Вж. точки 19 и 24 от Междуйнституционалното споразумение за периода 2007—2013 г.

X Средствата са вече разпределени за съответния отдел/съответните отдели

Средствата ще бъдат заявени при следващата процедура за разпределяне на средства

Необходимите човешки и административни ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, който вече е назначен за управлението на действието, с подкрепата на персонала, привлечен да работи по въпросите, свързани с изпълнението на настоящия проект на регламент. Основните задачи, възложени на длъжностните лица, ще бъдат: управление на Комитета, управление на взаимодействието с държавите членки, координиране със Съвместния изследователски център (JRC) и цялостна подкрепа на правилното изпълнение на настоящия проект на регламент.

Системата е създадена така, че да обединява ресурси и експертен опит от различни служби на Комисията, което ще даде възможност системата да се управлява с ограничени специално предвидени човешки ресурси: по-специално политиката по отношение на ИЧВ ще се възползва от приноса на персонала на JRC, участващ в проекта EASIN — европейската информационна мрежа за чужди видове²⁵, както и от експертния опит на други служби на Комисията и агенциите, работещи в областите, отнасящи се до политиката по отношение на ИЧВ (Европейската агенция за околната среда разполага със специално предназначено за целта персонал, работещ по въпросите на ИЧВ, който ще бъде мобилизиран в подкрепа на работата по прилагането). Ако е необходимо, ще се извърши преразпределяне на персонал въз основа на средствата, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства, като се имат предвид съществуващите бюджетни ограничения.

²⁵ Европейската информационна мрежа за чужди видове (EASIN) се стреми към увеличаване на достъпа до данни и информация за чуждите видове в Европа. EASIN улеснява проучването на съществуващата информация за чуждите видове от различни източници чрез мрежа от оперативни съвместими услуги в интернет, като се съобразява със съответните международно признати стандарти и протоколи. Проектът бе иницииран в подкрепа на изпълнението на стратегията за биологичното разнообразие и Рамковата директива за морска стратегия и е на разположение на обществеността от май 2012 г.

ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ (икономии или допълнителни разходи) ВЪРХУ БЮДЖЕТНИТЕ КРЕДИТИ ЗА АДМИНИСТРАТИВНИ РАЗХОДИ ИЛИ РАЗХОДИ ЗА ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ

ЕПРВ: лица/година	Година		Година		Година		Година		Година		Година		Общо		
	2015		2016		2017		2018		2019		2020			2021	
Функция 5	ЕПРВ	бюджетни кредити	ЕПРВ	бюджетни кредити	ЕПРВ	бюджетни кредити	ЕПРВ	бюджетни кредити	ЕПРВ	бюджетни кредити	ЕПРВ	бюджетни кредити	ЕПРВ	бюджетни кредити	
Длъжности по щатно разписание (длъжностни лица и/или временно наети лица)															
07 01 01 01 (Централа и представителства на Комисията)		0,199*		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199	1,393
07 01 01 02 (Делегации)															
Разходи за външен персонал															
07 01 02 01 („общ финансов пакет“)		0,002**		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002	0,014
07 01 02 02 (Делегации)															
Други бюджетни редове (да се посочат)															
Междинен сбор за функция 5		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201	1,407
Извън функция 5															
Длъжности по щатно разписание (длъжностни лица и/или временно наети лица)															
07 01 05 01 (Непреки научни изследвания)															

10 01 05 01 (Преки научни изследвания)									
Разходи за външен персонал									
07 01 04 уу									
— Централа									
— Делегации									
07 01 05 02 (Непреки научни изследвания)									
10 01 05 02 (Преки научни изследвания)									
Други бюджетни редове (да се посочат)									
Междинен сбор извън функция 5									
ОБЩО	0,201	0,201	0,201	0,201	0,201	0,201	0,201	0,2014	1,407 за първите 7 години

ЕПРВ = еквивалент на пълно работно време млн. EUR (до 3-тия знак след десетичната запетая)

„Необходимите бюджетни кредити за човешки ресурси ще бъдат покрити от бюджетни кредити от генералната дирекция, **които вече са разпределени за управлението на дейността** и/или които са преразпределени в рамките на генералната дирекция, при необходимост заедно с всички допълнителни отпускати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата генерална дирекция в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.“

* прогнозните бюджетни кредити включват персонал на ГД „Околна среда“, както и един еквивалент на пълно работно време в JRC **Средна сума, предвидена за един експерт в национална делегация

Други бюджетни кредити за административни разходи

млн. EUR (до 3-тия знак след десетичната запетая)

	Година 2015	Година 2016	Година 2017	Година 2018	Година 2019	Година 2020	Година 2021	ОБЩО
Функция 5								
<u>Централа:</u>								
07 01 02 11 01 — Разходи за мисии и представителни разходи								
07 01 02 11 02 — Разходи за конференции и срещи								
07 01 02 11 03 — Комитети	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 за първите 7 години
07 01 02 11 04 — Проучвания и консултации								
07 01 03 01 03 — ИКТ оборудване ²⁶ ,								
07 01 03 01 04 — ИКТ услуги								
Други бюджетни редове (да се посочат, където е необходимо)								
<u>Делегации:</u>								
07 01 02 12 01 — Мисии, конференции и представителни разходи								
07 01 02 12 02 — Повишаване на професионалната квалификация								
07 01 03 02 01 — Придобиване, наемане и свързани с това разходи								
07 01 03 02 02 — Оборудване, обзавеждане, консумативи и услуги								
Междинен сбор за функция 5	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 за първите 7 години
Извън функция 5								

²⁶

ИКТ: Информационни и комуникационни технологии

07 01 04 уу — Разходи за техническа и административна помощ (невключващи външен персонал) от оперативни бюджетни кредити (предишни редове „ВА“)								
— Централа								
— Делегации								
07 01 05 03 — Други разходи за управление за непреките научни изследвания								
10 01 05 03 — Други разходи за управление за преките научни изследвания								
Други бюджетни редове (да се посочат, където е необходимо)								
Междинен сбор извън функция 5								
ОБЩО	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 за първите 7 години